

Đau

Anh có lẽ đã quên rồi, thu xưa
Con đường nhỏ lá vàng rơi ngập lối
Chân hai đứa quấn quít cùng đá sỏi
Nghe tiếng thở dài - chợt nhói trái tim

Em lật dở từng trang xưa, kỷ niệm
Con phố ngày nào vắng dấu chân qua
Mưa rớt xuống trên sỏi đá nhạt nhoà
Mùa thu đi qua, giọt buồn đọng lại

Phố hoang vắng trong trái tim khờ dại
Nhớ thương rơi ở giữa buổi chiều vàng
Tình yêu bây giờ - nốt lặng hoang mang
Ta gặp nhau trong muộn màng nỗi nhớ

Giờ đi lẫn trong ngút ngàn bờ ngõ
Bước ngang qua cái bóng của riêng mình
Nỗi đau nào không xiêu vẹo, chênh vênh
Cày xéo mãi trên tháng ngày chưa trọn!

Bước tháng năm

Nắng về giữa tháng năm
Ngập ngừng bên đường vắng
Chút vu vơ lạ lẫm
Theo hoài nhịp tung tăng

Bước giữa phố thênh thang
Nghe lòng như len lén
Một niềm vui rất thoáng
Đâu đó về gọi tên

Người qua người lại qua
Cuộc đời đông đúc lạ
Đứng trong dòng xuôi ngược
Ta chẳng nhận ra ta

Phố xá chiều tháng năm
Bỗng chùng thân quen lắm
Rảo bước chân hư ảo
Ta bỏ lại trầm ngâm

Nắng rủ nhau đi về
Bỏ lại ngày đang xế
Bỏ luôn tôi - con bé
Vui buồn chút ngô nghê!

